

BÀI HỌC 13

CHỦ ĐỀ CHÍNH CỦA HAI THƯ PHI-E-RO

CÂU GỐC: “Ngài gánh tội lỗi chúng ta trong thân thể Ngài trên cây gỗ, hầu cho chúng ta là kẻ đã chết về tội lỗi, được sống cho sự công bình; lại như những lần đòn của Ngài mà anh em đã được lành bệnh” (1 Phi-e-rơ 2:24).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Ê-sai 53:5, 6, 9; Lê-vi Ký 16:16–19; Lê-vi Ký 11:44; Rô-ma 13:1–7; 1 Cô-rinh-tô 14:40; 2 Ti-mô-thê 3:16.

Sứ đồ Phi-e-rơ viết hai lá thư để giúp tín đồ khắp nơi biết làm gì khi phải đối diện với các vấn đề của cuộc sống họ. Trong lá thư thứ nhất, vấn đề chính mà ông Phi-e-rơ thấy là các sự khó khăn và bất bớ mà các Cơ Đốc nhân thời ấy phải gặp. Trong thư thứ hai, vấn đề lớn khác là các giáo sư, thầy giáo giả.

Điều quan trọng chúng ta học được ấy là ông Phi-e-rơ trả lời với cả hai vấn nạn ấy của hội thánh là phải dựa vào Kinh Thánh. Trong tuần lễ chót của ba tháng này chúng ta sẽ nghiên cứu về năm chủ đề lớn mà hai bức thư của Phi-e-rơ bàn đến:

1. Sự thống khổ và chịu đựng của Đức Chúa Giê-su để đưa chúng ta đến sự cứu rỗi.
2. Thái độ chúng ta cần có đối với sự thật rằng Đức Chúa Trời sẽ xét mọi hành vi cử chỉ của chúng ta trong sự phán xét cuối cùng.
3. Niềm hy vọng chúng ta về sự tái lâm gần đến của Đức Chúa Giê-su.
4. Sự trật tự của xã hội cũng như trong hội thánh.
5. Vai trò quan trọng của Kinh Thánh trong việc hướng dẫn cách chúng ta phải sống như thế nào.

SỰ GÁNH CHỊU, ĐỨC CHÚA GIÊ-SU, VÀ SỰ CỨU RỖI

Đọc các câu Kinh Thánh sau đây, cho biết hoặc ghi xuống mỗi câu dạy chúng ta gì về sự cứu rỗi: 1 Phi-e-rơ 1:2; 1 Phi-e-rơ 1:8, 9; 1 Phi-e-rơ 1:18, 19; 1 Phi-e-rơ 2:22-25; 1 Phi-e-rơ 3:18.

Phi-e-rơ thường nhắc đến sự cứu rỗi khi nói nói về sự thương khó mà Đức Chúa Giê-su phải gánh chịu vì Ngài phải làm thế cho mọi tội nhân. Chẳng hạn trong 1 Phi-e-rơ 2:22-24, ông viết về sự thương khó của Đức Chúa Giê-su. Ông dùng những lời của tiên tri Ê-sai 53:5, 6, 9 để nhắc lại điều ấy. Những lời sứ đồ viết cho chúng ta là hình ảnh của sự chịu thế và hy sinh.

Huyết hy sinh là một phần quan trọng trong việc phải trả giá cho tội lỗi. Tương tự, ông Phi-e-rơ nói rằng các Cơ Đốc nhân đã được chuộc bởi huyết báu của Đức Chúa Giê-su (1 Phi-e-rơ 1:18, 19). Sứ đồ Phao-lô, trong các thư của ông cho hội thánh cũng vậy, đã nói về sự chết thay, và Đức Chúa Giê-su là Đấng chẳng hề phạm tội, nhưng Ngài đã trở thành tội lỗi của chúng ta (2 Cô-rinh-tô 5:21). Y như lời trong 1 Phi-e-rơ 3:18 nói, Đấng Christ đã nhận chịu khổ hình vì tội lỗi của chúng ta. Ngài là Đấng Thánh nhưng đã nhận chịu vì là những kẻ không thánh khiết (là chúng ta).

Cũng cùng một ý với ông Phao-lô trong Rô-ma 3:21, 22, ông Phi-e-rơ nói về sự quan yếu của đức tin (1 Phi-e-rơ 1:8, 9). Chủ ý của ông rằng sự cứu rỗi nhận được không phải vì bởi việc làm của tự cá nhân nào. Nhưng Đức Chúa Trời ban cho chúng ta sự cứu rỗi khi chúng ta tin nhận sự hy sinh Đức Chúa Giê-su đã làm vì chúng ta, và chúng ta nhận Ngài là Đấng Cứu Chuộc của mình. Sự cứu rỗi chắc chắn của chúng ta là bởi Đức Chúa Giê-su chứ không phải bởi việc làm của cá nhân chúng ta.

Đức Chúa Giê-su là Đấng Thay Thế cho bạn. Tại sao Ngài là niềm hy vọng của sự cứu rỗi? Bạn tìm thấy niềm an ủi nào qua lễ thật diệu kỳ này?

CHÚNG TA PHẢI SỐNG CÁCH NÀO?

Đọc các câu sau đây: 1 Phi-e-rơ 1:15-17, 22; 1 Phi-e-rơ 2:1; 1 Peter 3:8, 9; 1 Phi-e-rơ 4:7-11; 2 Phi-e-rơ 3:11. Sứ đồ Phi-e-rơ nói gì trong những câu này về phong cách của người Cơ Đốc nhân?

Trước hết ông Phi-e-rơ nói về sự liên hệ giữa sự đoán xét của Đức Chúa Trời và phong cách của người tín đồ (1 Phi-e-rơ 1:17 và 2 Phi-e-rơ 3:11). Đức Chúa Trời sẽ xem xét mọi việc làm, hành động, thái độ, bởi vậy người tín đồ phải sống một nếp sống thanh sạch.

Thứ hai, nhiều lần sứ đồ nói đến điều kiện Cơ Đốc nhân phải thánh khiết. Trong Kinh Thánh của người Hê-bơ-rơ, các vật thánh phải được biệt riêng ra để chỉ dùng trong đền thờ (Xuất Ê-díp-tô Ký 26:34; Xuất Ê-díp-tô Ký 28:36; Xuất Ê-díp-tô Ký 29:6, 37), hoặc được biệt riêng ra cho Đức Chúa Trời. Cũng vậy, chúng ta phải thánh khiết vì chúng ta đã được Chúa biệt riêng ra làm con dân Ngài. Và hơn hết, Đức Chúa Trời muốn dân Ngài phải thánh khiết vì Ngài là thánh khiết.

Thứ ba, ông Phi-e-rơ cho biết một số chi tiết về các loại hành vi mà những người đã được làm nên thánh bởi huyết của Đức Chúa Giê-su phải có vì họ là thánh khiết (1 Phi-e-rơ 2:11). Họ phải hiệp một trong một đức tin. Họ phải yêu thương nhau. Họ phải mang một tư tưởng không tự cao hay kiêu ngạo mà phải nhu mì và khiêm nhường (1 Phi-e-rơ 3:8). Họ phải tốt lành, thánh khiết, và yêu thương (2 Phi-e-rơ 1:5-7). Thật vậy, họ phải bày tỏ lòng yêu thương luôn luôn (1 Phi-e-rơ 4:7-11). Và cuối cùng, sứ đồ khuyến khích độc giả của mình hãy giao hết mọi sự lo lắng cho Đức Chúa Giê-su (1 Phi-e-rơ 5:7).

Làm sao chúng ta thúc giục hay khuyến khích người khác mà không cần phải nói những lời phê bình hay xét đoán? Làm thế nào để chúng ta có thể sống được nếp sống mà sứ đồ Phi-e-rơ đã kêu gọi trong hai lá thư của ông?

NIỀM HY VỌNG VỀ SỰ TÁI LÂM

Đọc các câu Kinh Thánh sau đây. Chúng nói gì về các sự việc sẽ xảy đến trong tương lai? 1 Phi-e-rơ 1:4; 1 Phi-e-rơ 1:17; 1 Phi-e-rơ 4:5, 6; 1 Phi-e-rơ 4:17; 2 Phi-e-rơ 3:1-10.

Sự bất bớ đã là một trong những vấn đề nghiêm trọng đối với độ giả của thư Phi-e-rơ thứ nhất. Sứ đồ Phi-e-rơ an ủi và khuyến khích các tín đồ với tư tưởng rằng sẽ có một tương lai vĩnh cửu để dành sẵn cho họ nơi thiên quốc. Đó là một món quà không bị mất, cho dầu cuộc sống ngày nay họ gặp đầy vấn nạn vì các sự bất bớ đức tin.

Sứ đồ Phi-e-rơ chỉ ra hai điều sẽ xảy đến trong tương lai: (1) sự phán xét cuối cùng và (2) sự hủy diệt tội ác bằng lửa. Phải, ngày nay chúng ta có thể phải gặp khó khăn vì đức tin của mình, và có thể gặp cả sự bất bớ áp đảo, nhưng Phi-e-rơ cho thấy rằng sự công bình và phán xét sẽ được thực thi.

Ông Phi-e-rơ nhắc đến sự phán xét của Đức Chúa Trời ba lần khác nhau trong thư thứ nhất. Ông nói rằng Đức Chúa Cha không thiên vị bất cứ ai, và Ngài xét đoán nhân loại tùy theo việc họ làm (1 Phi-e-rơ 1:17). Ông cũng nói rằng Đức Chúa Giê-su, chính Ngài là Đấng đã sẵn sàng phán xét kẻ chết cũng như kẻ sống (1 Phi-e-rơ 4:5, 6). Và ông cũng nói lên một điều rất lạ lùng là sự phán xét sẽ khởi đầu từ những người thuộc về nhà của Đức Chúa Trời (1 Phi-e-rơ 4:17). Ông Phi-e-rơ còn khẳng định rằng những kẻ ác và toàn cầu sẽ bị thiêu hủy bởi lửa (2 Phi-e-rơ 3:7).

Tại sao bạn phải dùng đức tin và sự vâng phục để đối diện với bất cứ điều gì xảy đến cho mình? Không chọn hai điều ấy, bạn nghĩ còn sự chọn lựa nào hơn?

TÔN TRI TRẬT TỰ TRONG XÃ HỘI VÀ TRONG HỘI THÁNH

Sứ đồ Phi-e-rơ nói gì trong 1 Phi-e-rơ 2:11-21 và trong 1 Phi-e-rơ 5:1-5 về sự quan trọng của chính quyền cũng như của lãnh đạo trong hội thánh? Theo lời sứ đồ thì Cơ Đốc nhân phải có thái độ nào với cả hai? Sự dạy dỗ này của sứ đồ được áp dụng thế nào trong hoàn cảnh của chúng ta ngày nay như thế nào, bất kể nơi nào chúng ta đang sống?

Cả hai sứ đồ Phi-e-rơ và Phao-lô cùng bàn luận về lý do tại sao có các nhà cầm quyền và quyền họ điều hành quốc gia. Cả hai đều sống trong thời đại khi cả chính quyền lẫn các thế lực tôn giáo đều bắt bớ Cơ Đốc nhân. Vì lẽ ấy các lời hai vị nói đều rất có ý nghĩa (1 Phi-e-rơ 2:13-17; Rô-ma 13:1-7). Cả hai người đều cho rằng nhà cầm quyền là do chính Đức Chúa Trời đặt họ vào chức vị cầm quyền để đóng vai trò giữ an ninh trật tự, và đó là bổn phận và trách nhiệm của họ. Dĩ nhiên chúng ta đều đã thấy có những quyền lực cai trị đã không làm đúng trách nhiệm Chúa giao phó và họ lại chính là vấn nạn của xứ sở họ cầm quyền. Các Cơ Đốc nhân trong thời ông Phi-e-rơ đã khốn đốn vì chính nhà cầm quyền của họ; và sự gian nan họ đối diện ngày càng tệ hơn và kéo dài hàng nhiều năm hơn.

Nhưng theo lẽ thường, nhiệm vụ của chính quyền là bảo vệ an ninh cho toàn dân và thi hành luật pháp của nước nhà. Quốc gia có một chính quyền tốt thì ấy là ân phước Đức Chúa Trời ban cho nhân loại.

Cả hai sứ đồ Phi-e-rơ và Phao-lô đều chung tư tưởng rằng hội thánh cũng phải có lễ luật (1 Cô-rinh-tô 14:40). Ông Phi-e-rơ kêu gọi các bậc lãnh đạo của hội thánh phải là những người chăn bầy chiên của Chúa, vì Đức Chúa Trời đã giao phó trách nhiệm ấy cho họ, họ phải chăm sóc bầy chiên hết lòng (1 Phi-e-rơ 5:2). Đó là bổn phận và trách nhiệm của Chúa giao phó cho người chăn bầy. Nhất là các hội thánh địa phương, trách nhiệm chăn bầy lại càng quan trọng hơn. Những người chăn bầy tốt phải biết đặt mục tiêu và có kế hoạch để đạt mục tiêu. Người lãnh đạo tốt có khả năng mang mọi người đến cùng nhau để cùng hiệp nhất làm việc. Người chăn bầy tốt biết giúp người khác dùng tài năng Chúa ban để làm công việc mang vinh hiển cho Ngài.

1 Phi-e-rơ 5:5 nói, “hãy đối đãi với nhau bằng sự trang sức của đức khiêm nhường”. Hãy chú ý chữ “với nhau”. Làm cách nào để chúng ta học được điều này. Làm sao chúng ta áp dụng được điều luật này trong cách chúng ta đối xử với người khác?

SỰ QUAN TRỌNG CỦA KINH THÁNH

Đọc 1 Phi-e-rơ 1:10-12; 2 Phi-e-rơ 1:16-20; 2 Phi-e-rơ 3:2; 2 Phi-e-rơ 3:16. Các câu này nói gì về Kinh Thánh? Các câu này giúp gì để chúng ta hiểu được sự quan trọng của vai trò của Kinh Thánh trong đời sống mình và cho đức tin mình?

Trong thư thứ hai, ông Phi-e-rơ đã hướng dẫn độc giả của mình về hai thẩm quyền, “lời nói trước của các thánh tiên tri, cùng mạng lệnh của Chúa và Cứu Chúa chúng ta, đã cậy các sứ đồ của anh em mà truyền lại” (2 Phi-e-rơ 3:2). Ngày nay chúng ta cũng có cơ hội học hỏi được sự khôn ngoan của các thánh tiên tri để giải đáp cho những vấn đề của chúng ta. Đó là sự khôn ngoan ghi lại trong Kinh Thánh Cựu Ước. Chúng ta không có được các sứ đồ ở với chúng ta, nhưng chúng ta có được những lời chứng của họ ghi lại trong Kinh Thánh Tân Ước.

Trong 2 Phi-e-rơ 3:16, sử đồ nhắc các độc giả của mình rằng Kinh Thánh là nguồn của chân lý. Nhưng ông cũng cảnh báo rằng ngay cả chính Kinh Thánh cũng có thể bị hiểu sai, điều ấy đưa đến những hậu quả tai hại.

Những lời của ông viết là lời khuyến cáo cho chúng ta về chín luật căn bản khi học Kinh Thánh.

1. Chúng ta phải đọc Kinh Thánh với một lòng thành tâm.
2. Chúng ta phải cố gắng hiểu các câu Kinh Thánh qua toàn đoạn Kinh Thánh mà các câu ấy đã được viết.
3. Và nữa, các câu Kinh Thánh của đoạn ấy liên hệ thế nào với cuốn sách mà đoạn ấy được ghi lại.
4. Và các câu Kinh Thánh ấy liên quan thế nào với cả toàn Kinh Thánh?
5. Tác giả viết các lời này trong trường hợp hay giai đoạn nào?
6. Chúng ta phải tìm hiểu bối cảnh lịch sử hay lý do nào mà các câu Kinh Thánh này được viết.
7. Chúng ta phải đọc Kinh Thánh để tìm chân lý thiêng liêng. Đọc Kinh Thánh sẽ giúp chúng ta có sự khôn sáng. Kinh Thánh sẽ cho chúng ta thấy trọng tâm của Kinh Thánh là sự chết của Đức Chúa Giê-su là con đường duy nhất đưa chúng ta đến sự cứu rỗi (1 Phi-e-rơ 1:10-12).
8. Cuối cùng, chân lý nào mà Đức Chúa Trời muốn chúng ta nhận lấy được qua Kinh Thánh?
9. Và làm thế nào chúng ta có thể áp dụng chân lý và Kinh Thánh vào trong đời sống mình để củng cố nước thiên đàng của Chúa?

TỰ TƯỜNG BỒ TÚC:

“Anh chị em thân mến, quý vị có sẵn lòng mang theo tinh thần và tâm tình của Đấng Christ với mình khi quý vị trở về với hội thánh nhà, và với gia đình không? Quý vị có sẵn lòng bỏ qua sự không muốn tin và thái độ “bối lõng tim vết” không? Hơn bao giờ hết chúng ta đang ở trong một thời kỳ mà chúng ta cần phải cùng đoàn kết làm việc với nhau. Khi chúng ta đoàn kết, chúng ta sẽ có sức mạnh. Khi chúng ta gây gổ, bực bội nhau và tách rời nhau, thì chúng ta chỉ có sự yếu ớt.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Các Sứ Điệp Chọn Lọc*, quyển 2, trang 373, 374 (bản Anh Ngữ Selected Messages).

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN

1. Chúng ta nói rằng Kinh Thánh là “quyển sách thứ nhất” của Đức Chúa Trời và thiên nhiên là “quyển sách thứ hai” của Ngài. Điều đáng buồn là cả hai sách đều có thể bị con người hiểu sai hay hiểu lầm. Chẳng hạn, nhiều người không tin rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa và Ngài là Đấng đã dựng nên trời đất. Thay vào đó họ cho là địa cầu đã được tiến hóa qua một thời gian rất là dài. Đó là thuyết Tiến Hóa. Những người tin vào thuyết Tiến Hóa không tin rằng vũ trụ được tạo dựng bởi Đức Chúa Trời. Một khi chúng ta đã hiểu sai “quyển sách thứ nhất” thì làm sao chúng ta hiểu đúng “quyển sách thứ hai” là thiên nhiên được? “Quyển sách thứ hai” chỉ có giới hạn, làm sao chúng ta, qua thiên nhiên, mà biết được tất cả về Đức Chúa Trời? Thế nào khi chúng ta hiểu được Kinh Thánh sẽ giúp chúng ta hiểu thiên nhiên tận tường hơn?